

τῶν οὐσάρων. Σὰς εἶνε γνωστὸς ὁ χαρακτήρ μου· ἐσυνείθισα νὰ πρωτεύω, ἀλλ' ἐκ νεότητός μου τοῦτο ἦτο εἰς ἐμὲ πάθος. Εἰς τὸν καιρὸν μας ὁ παλληκαρισμὸς ἦτο τοῦ συρμού, καὶ ἐγὼ ἤμην ὁ πρῶτος εἰς τὸν στρατόν. Ἐκαυχώμεθα ἐπὶ μέθῃ ὑπερέβην εἰς τοῦτο τὸν περίφημον Βούρτσουφ. Αἱ μονομαχίαι εἰς τὸ σύνταγμα μας συνέβαινον κατὰ πᾶσαν στιγμὴν· ἐγὼ, ἡ μάρτυς θὰ ἤμην ἡ τὸ δρῶν πρόσωπον. Οἱ συνάδελφοι μὲ ἐλάτρευον, οἱ δὲ ἀεὶ νάως μεταλλαζόμενοι διοικηταὶ τοῦ συντάγματος, μὲ ἐθεώρουν ὡς ἀναγκαῖον κακόν.

Ἡσυχῶς (ἡ ἀνησυχῶς) ἐνηυρυνόμην ἐπὶ τῇ δόξῃ μου, ὅτε διωρίσθην εἰς τὸ σύνταγμα μας νεανίας τις, γόνος πλουσίας καὶ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας (δὲν θέλω νὰ εἴπω τὸ ὄνομά του). Οὐδέποτε συνήντησα εὐδαιμονέστερον τοῦ νέου τούτου! Φαντάσθητε νεότητά, σύνεσιν, ὥραιότητα, φρενητιώδη φαιδρότητα, περιφανὲς ὄνομα, πλοῦτον ἀμέτρητον, ὅλα ταῦτα ὅποιαν ἐντύπωσιν ὤφειλον νὰ προξενήσουν μεταξὺ ἡμῶν. Τὰ πρωτεῖά μου ἐκλονίζοντο.

Θελογόμενος ἐκ τῆς δόξης μου ἤρξατο ἐπιζητῶν τὴν φιλιαν μου, ἀλλ' ἐγὼ τὸν ἐδέχθην ψυχρῶς, αὐτὸς δὲ μὲ ἀπέφυγε χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι ἐλυπήθη διὰ τοῦτο. Τὸν ἐμίσησαν.

Αἱ πρόοδοι αὐτοῦ εἰς τὸ σύνταγμα καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν γυναικῶν συναναστροφὰς μὲ ἔφερον εἰς ἐντελὴ ἀπόγνωσιν.

Ἐπεζήτησαν ἀφορμὴν ἔριδος μετ' αὐτοῦ· εἰς τὰ ἐπιγράμματά μου ἀπεκρίνετο δι' ἐπιγραμμάτων ἅτινα μοι ἐφαίνοντο ἐπικαιρότερα καὶ εὐφρόνεστερα τῶν ἰδικῶν μου, καὶ τὰ ὅποια βεβαίως ἀσυγκρίτῃ λόγῳ ἀπέπεσον πλειοτέραν φαιδρότητα· ἐκεῖνος ἤστειζετο, ἐγὼ ὠριζόμην.

Ἐπὶ τέλους εἰς χορὸν τινα διδόμενον ὑπὸ γαιοκτημόνος τινος πολωνοῦ, βλέπων ὅτι αὐτὸς ἦτο τὸ ἀντικείμενον προσοχῆς ἀπὸ τῶν κυριῶν καὶ ἰδίᾳ αὐτῆς τῆς οἰκοδοσιῶν, μεθ' ἧς εἶχον σχέσεις, τῷ εἶπον εἰς τὸ οὐ βραχυολογίαν τινά. Ἐκεῖνος ἐξωργίσθη καὶ μὲ ἐρράπισεν. Ἐλάττωσεν τὰ ἔξοφ' αἱ κυρίαι ἐλιποθύμουν· μὰς διεχώρησαν, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνεχωρήσαμεν ὅπως κτυπηθώμεν.

Τοῦτο συνέβη περὶ τὸ λυκαυγές. Ἰστάμην εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν θέσιν μετὰ τῶν τριῶν μαρτύρων μου. Μετ' ἀνεξηγήτου ἀνυπομονησίας ἀνέμενον τὸν ἀντίπαλόν μου. Ὁ ἄριστος ἦλιος ἀνέτειλε καὶ τὸ θάλας καθίστατο ἐπαισθητόν. Τὸν εἶδον μακρόθεν.

Ἦρχετο πεζῇ, ἐν στολῇ, συνοδευόμενος ὑπὸ ἑνὸς μάρτυρος. Διηυθύνθημεν πρὸς συνάντησίν του. Ἐκεῖνος ἐπλησίασε κρατῶν εἰς τὴν χεῖρα τὸ πιλίκιον τοῦ πληρὲς κερασίῳ. Οἱ μάρτυρες μὰς ἐμέτρησαν δώδεκα βήματα. Ἐγὼ ὤφειλον νὰ πυροβολήσω πρῶτος, ἀλλ' ἡ ταραχή μου ἦτο τοσοῦτον ἰσχυρά, ὥστε ὀλίγας εἶχον ἐλπίδας εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς χειρὸς μου, καὶ διὰ νὰ δώσω καιρὸν πρὸς κατεύνασιν, παρεχώρησα αὐτῷ τὴν πρώτην βολήν· ὁ ἀντίπαλός μου δὲν

ἐδέχετο. Ἀπεφασίσθη νὰ βάλλωμεν κλήρους.

Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἔλαχεν εἰς ἐκεῖνον, αἰωνίως ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοούμενον. Ἐσκόπευσε καὶ διεπέρασε τὸ πιλίκιον μου. Ἦδη ἦτο ἡ σειρά μου.

Ἡ ζωὴ του ἐπὶ τέλους εὐρίσκετο εἰς χεῖράς μου· ἐθεώρουν αὐτὸν ἀκορέστως, προσπαθῶν νὰ συλλαβῶ ἔστω καὶ ἐλάχιστον ἶχνος ἀνησυχίας. Ἰστατο ὑπὸ τὸ πιλίκιον, ἐκλέγων ἐκ τοῦ πιλίκιου τὰ ὄριμα κεράσια καὶ ἀποπτύων τοὺς πυρήνας, οἷτινες ἔφθκον μέχρ' ἐμοῦ.

Ἡ ἀπάθειά του μοι προὔξεναι λύσαν. «Τί θὰ κερδίσω ἂν τῷ ἀρξίσω τὴν ζωὴν, ἐσκέφθην, ἀφοῦ αὐτὸς ὀλίγον περὶ αὐτῆς φροντίζει;» Μοχθηρὰ σκέψις εἰσῆλθεν εἰς τὸν νοῦν μου. Ἀφῆκα τὸ πιστόλιον.

— Μοι φαίνεται ὅτι δὲν σκέπτεσθε τὸν θάνατον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, τῷ εἶπον, κάμνετε τὸ πρόγευμά σας, δὲν θέλω νὰ σὰς ἐνοχλήσω.

— Ποσῶς δὲν μ' ἐνοχλήτε, ἀπήντησεν· εὐχρεστήθητε νὰ ρίψετε, ἀλλὰ πάλιν, ὅπως σὰς ἀρέσει, μοι ὀφείλετε μίαν βολήν· εἰμαι πάντοτε πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς σας.

Ἀπετάθην πρὸς τοὺς μάρτυράς μου, τοῖς ἀνεκοίνωσα ὅτι σήμερον δὲν σκοπεύω νὰ ρίψω, καὶ οὕτω ἡ μονομαχία ἐτελείωσε...

Ἐζήτησα τὴν ἀποστράτευσίν μου καὶ ἀπεμακρύνθην εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ χωρίον. Ἐκτοτε δὲν παρήλθε μία ἡμέρα χωρὶς νὰ σκεφθῶ περὶ ἐκδικήσεως. Σήμερον ἐπέστη ἡ ὥρα...

Ὁ Σύλβιος, ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τὴν σήμερον ληρθεῖσαν ἐπιστολὴν καὶ μοι τὴν ἔδωκε νὰ τὴν ἀναγνώσω. Κάποιος (ἴσως ὁ ἐπίτροπός του) τῷ ἔγραφεν ἐκ Μόσχας, ὅτι τὸ γνωστὸν πρόσωπον νυμφεύεται ὁσονοῦπω νέαν καὶ ὠραίαν τινὰ κόρην.

Μαντεύετε, βέβαια, ποῖον εἶνε τὸ γνωστὸν αὐτὸ πρόσωπον, εἶπεν ὁ Σύλβιος. Πηγαίνω εἰς Μόσχαν. Ἰδωμεν, μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπαθείας θὰ δεχθῇ τὸν θάνατον πρὸ τοῦ γάμου του, ὡς ἀνέμενον αὐτὸν ἄλλοτε τρώγων κεράσια;

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Σύλβιος ἔρριπεν εἰς τὸ ἔδαφος τὸν πῖλόν του καὶ ἤρξατο βεδίζων ἐμπρὸς-ὀπίσω ἐν τῷ θαλάμῳ, ὡς τίγοις ἐν τῇ κλωβῇ αὐτῆς. Ἐγὼ ἤκουον αὐτοῦ ἀκίνητος· παρὰ δόξα, ἀντίθετα αἰσθήματα μὲ συνετάραττον.

Εἰσῆλθεν ὑπηρετὴς καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι οἱ ἵπποι ἦσαν ἑτοιμοί. Ὁ Σύλβιος μοι ἔθλιψεν ἰσχυρῶς τὴν χεῖρα. Ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς ὁδοπορικῆς ἀμαξίας, ἐν ἣ ἐὺρίσκοντο δύο μάρτυροι, εἰς τὸν ἕνα ἦσαν τὰ πιστόλιά του, εἰς τὸν ἕτερον τὰ ὑπάρχοντά του. Ἀπεχαιρετήθημεν καὶ πάλιν, καὶ οἱ ἵπποι ἐξεκίνησαν καλπάζοντες.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

Α. Γ. ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρίσκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιοδήποτε βιβλίον, ρεῖ ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολὰ δρ. 3. — «Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 1. — «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès δρ. 1.50. — «Ὁ Γάγγης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2. — «Μπουμπουλίνα-Ἀρκάδιον», Δράματα ὅπερ Γ. Ἀνδρικοπούλου δρ. 3. — «Κωμωδαί» ὅπερ Ἀγγ. Βλάχου δρ. 2. — «Ὁ Γονζάλβης Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστορία δρ. 1.50. — «Ἀνθρωπος τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. δρ. 2. — «Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὅπερ Ἀγγέλου Βροφφερίου, μετάφρ. Π. Πανᾶ, δρ. 5. — «Ἡ Ναξία Μαριάνθη» μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου, δρ. 1.30. — «Ὁ Ἀρχων τοῦ Κόσμου», μυθιστορία εἰς 6 τόμους δρ. 8. — «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα ρ. 4. — «Ἐξομολόγησις ἑνὸς Ἀββᾶ» μυθιστ. δρ. 1.50. — «Τυχάιον Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὅπερ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου δρ. 1. — «Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀκτώδεες 3 δρ. 6. — «Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσσαροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς δρ. 1.50. — «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγγῶ, μετάφρασις Ι. Καρασσούσα (τόμοι 2) δρ. 4. — «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀκτώδεες τόμους δρ. 4. — «Ἑλληνική» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδου Κυριακίδου δρ. 5. — «Βίος τῶν Διαδόχων τοῦ Μωάμεθ» ὑπὸ Οὐασικιάνου Ἰρβιγγος δρ. 2. — «Τὰ Ἰουδαϊκά» ἦτοι ἀνατολὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν, μετ' ἀποδείξεων ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς δρ. 2. — Ποιήματα Ι. Γ. Τσακασιάνου δρ. 2. Χρυσόδετα δρ. 3. — «Μαρία Ἀντωνέττα», ὅπερ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ. Κ. Σφήκα λ. 50. — «Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεδέργης», μυθιστορία Ξαβιέ Μαρμιέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δρ. 1.50. — «Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα. Ποιήσεις. Σ. Ν. Βασιλειάδου δρ. 2. — «Ὁ Διάβολος - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail δρ. 1.50. — «Τὸ Κατηραμένον Κατηλειόν», μυθιστορία Λουδοβίκου Νοῆρ δρ. 1.50. — «Ζιλ Βλά» μυθιστορία δρ. 5. — «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιοι Πανίνης», μυθιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δρ. 2. — «Ὁ Ἀδίκηθεις Ρογήρος», μυθιστορία Ἰουλίου Μαρῦ, (τόμοι 2) δρ. 3. — «Τὰ Ὑπερφᾶ τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccane δρ. 4. — «Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυμφία μήτηρ» (τόμοι 2), μυθιστορία Α. Matthey (Arthour Arnold) δραχ. 3.50. — «Τὸ φρούριον τοῦ Καρρόου» καὶ «Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης» (τόμοι 2), μυθιστορία Ι. Φ. Σμῖθ. δρ. 3.25. — «Μαθθίλδη» μυθιστορία (μετὰ εἰκόνων) Εὐγενίου Σῆ. δρ. 7. — «Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυῶλη. δρ. 3. — «Λέων Λεωνίδης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ι. Ἰσιδ. Σκυλίση δρ. 1.50. — «Τὰ Δύο Λίκνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ. δρ. 1.50. — «Ἡ Ὠραία Παριανὴ» λεπ. 60. — «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἣ προσηύθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφή τῶν Γεννητῶρων». (Τόμοι 2) δρ. 5. — «Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρική Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 70. — Ἀπαντα Ἰωάννου Ζαμπέλου, (τόμοι 2) δρ. 8.